

give dertil, men til at bryde ind der, til at stille Forslag om en Forandring i de bestaaende Forhold, der ere indførte ved Loven, hører en Flertalsmagt, det er noget, som et Mindretal ikke kan gøre, og saaledes som de nuværende Forhold have formet sig her i Landet, hvor der er blevet et Regeringsflertal netop om at bevare Fæstningen og netop om Militærvæsenet, vilde det jo være aldeles haabløst at gøre det. Men, vil den ærede Ordfører naturligvis sige — han var inde paa det før — skønt denne Teori er meget rigtig, — og den anerkendte han fuldt ud —, saa har Mindretallet ikke helt respekteret den. Den ærede Ordfører var jo meget betænkelig for Mindretallet under sit Foredrag, han udviste en rørende Omhu for, hvorledes det skulde gaa os med Forsvaret, saaledes som vi have stillet os. Vi have været med til enkelte Bevillinger til de forhenværende provisoriske Historier, derimod er der noget andet, vi ikke gaa med til, idet vi for Eksempel have begaaet det efter den ærede Ordførers Mening svare Misbrug at foreslaa at nægte Vedligeholdelsesudgifter til Fæstningen, og vil den ærede Ordfører sige, det rimer slet ikke med de Betragtninger, jeg forud gjorde gældende. Jo, det rimer ganske godt dermed. For det første maa alle jo indrømme, at Vedligeholdelsesudgifter ere ikke nogen bestemt aarlig Udgift, det er Udgifter, der variere, gaa op og ned, alt efter hvad der er at vedligeholde, og Vedligeholdelsesudgifter til en Bygning f. Eks. ere meget smaa det første Aar, efter at Bygningen er bygget, som Regel slet ingen. Nu høre vi stadig, at Fæstningen er saa ganske brillant bygget, saa tidsvarende, saa heldig i alle Retninger, en mønsterverdig Fæstning, en Fæstning, som de 25 kunne være overordentlig glade ved at have faaet Lod og Del i, fordi den er saa god. Alene af den Grund kan man gerne nægte Vedligeholdelsesudgifterne, idet Fæstningen jo ikke falder, fordi den ikke bliver vedligeholdt et Aar, men dette er dog ikke Hovedgrunden til vor Stilling paa dette Punkt. Hovedgrunden er nemlig den, at vi ikke vide, hvad det er, de Herrer ville bruge denne Fæstning til. Udtalelserne om denne Fæstnings Fremtid og om Sindelaget over for denne Fæstning lyde saa forskellig fra de forskellige Sider, at vi, som ikke vare med til Forliget i Fjor, og

som ikke vare med til at overtage Fæstningen og gøre den loblig, staa aldeles uforstaaende lige overfor, hvad det nuværende Flertal vil med Fæstningen, hvilken Plads det har tiltænkt Fæstningen i vort Forsvar, hvorledes vi skulle forholde os lige over for denne Fæstning i Fremtiden. Man hører jo fra den ene Fløj, højre Fløj af Regeringsflertallet, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen) kaldte det, at Fæstningen er en for Landet yderst heldig Indretning, at det er en Lykke for Landet, at vi have faaet den, at paa den skulle vi bygge vor Fremtid, at deri ligger en Betyggelse for vort Lands Bestaaen, at den har saa overordentlig Betydning, at intet kan sammenlignes med denne Fæstning. Det høre vi fra højre Side af Flertallet her paa Finansloven. Hvad hører man saa fra den anden Fløj af Flertallet? Der hører man, at de vedvarende ere Modstandere af Fæstningen, Landet over fra den ene Ende til den anden have de endnu sidste Sommer fortalt, at Fæstningen vare de Modstandere af, og naar de gik med til den, var det kun for at faa Fred og Forlig i Landet, men at de ønskede saa store Indskrænkninger paa Fæstningens og Militærvæsenets Omraade, som vel muligt. Det er det samme som, at Venstremindretallet af Flertallet siger, at de overordentlig gerne vilde have fulgt Venstre i Tinget eller i hvert Tilfælde for en vis Del vilde have fulgt Venstre, de vilde gerne have været med til den Maade at stille sig paa, det vilde have tiltalt deres Sind i overordentlig høj Grad, om de kunde være komne til med os at foreslaa en hel Del flere Redskættelser. Jeg synes, at der mellem disse to Afdelinger af det ærede Flertal, som har overtaget Fæstningen, raader saa forskellige Sindelag over for Fæstningen, at jeg ikke forstaar, hvordan de Herrer skulle blive enige om at haandtere den Indretning i Fremtiden. Dette fremgaar af mange Udtalelser, men jeg skal beholde mig til et Par af nyere Dato. Den ærede Ordfører udtalte i Dag, at det ikke var Flertallets Mening — det vil sige, at det ikke var hans Venners og Højres Mening — at komme ind paa en grundig Forhandling om Fæstningens fremtidige Stilling. Det var ikke Meningen; men han mente, at det var det, vi andre vilde. Det skal